

CERCA DE VOSOTROS

La fiesta de san Antonio

Queridos diocesanos:

San Antonio es un personaje que vivió entre los siglos III y IV (251-356) de nuestra era en la zona de la Tebaida, en Egipto. Vendió sus bienes, los distribuyó entre los pobres y se retiró al desierto, como ermitaño, para dedicarse a la oración. Otros creyentes siguieron sus huellas buscando el silencio y el encuentro con Dios. Se le considera el padre del monacato cristiano por su decisión radical de vida aunque no tiene una determinada orientación escrita que regule la vida comunitaria. Vivió y sintió un especial cariño por los animales y se identificó con el amor de Dios hacia todas sus obras creadas. La naturaleza fue su hogar.

Ha sido este santo muy querido a lo largo de los siglos por la comunidad cristiana, se le ha honrado con especial veneración y muchos colectivos lo han puesto como patrón de sus obras. Es el caso de agricultores, ganaderos y poseedores de mascotas en el hogar. En la ciudad de Lleida y en otras parroquias se celebra su recuerdo el 17 de enero con la bendición de animales y el reconocimiento de los que se dedican a las labores del campo.

Este año, la fiesta de san Antonio se celebra el lunes. En el oratorio de la Congregación de la Purísima Sangre nos reunimos para participar de la Eucaristía y, a continuación, se procede a la bendición de animales y mascotas en la calle, a las puertas del templo. En otras muchas poblaciones se realiza una ceremonia similar. La prensa escrita y los medios audiovisuales se encargan de recordar este tradicional festejo que combina la alegría y la devoción. A todos agradecemos la importancia que le dan a nuestras costumbres bañadas siempre por la motivación religiosa. Y de esto último me gustaría hacer una breve reflexión.

Los cristianos ponemos en el centro de nuestras actividades y organismos la mirada de Dios. Queremos trabajar, hacer fiesta, reunirnos y participar en actuaciones solidarias según el estilo que nos ofrece el Evangelio. Para ello recurrimos directamente a Él buscando su protección, en muchas ocasiones a la Virgen María, o pedimos la intercesión de algún santo con el fin de que nos consuele en momentos difíciles, que reciba nuestra acción de gracias por algún acontecimiento del pasado o que nos recuerde cómo hacer nuestra vida más auténtica en la gloria a Dios y más cercana a los hermanos.

Ese modo de ver el mundo y de fundamentar la existencia humana es tan legítimo que cuesta creer que haya personas que utilicen la burla o el sarcasmo hacia nuestras devociones y tradiciones. Hace poco decía alguien que los cristianos solicitan el mismo respeto y reconocimiento que el manifestado para otras cosmovisiones. Todos cabemos en este mundo y nadie debe ser señalado con desprecio o aislado en su ámbito privado por su fe que tiene unas connotaciones públicas.

Eso mismo es lo que hacen los miembros de la Congregación, los poseedores de mascotas, los agricultores y tantos grupos que veneran a san Antonio. A todos ellos se les debe un respeto y una admiración profunda por su dedicación a las labores del campo, por el trato con los animales porque consiguen dignificar la convivencia humana y contribuyen al bien común con su dedicación y esfuerzo. En ocasiones no parecen tener un reconocimiento social adecuado y les toca levantar la voz para recordar a todos la exigua recompensa que reciben por su trabajo. Además de eso, los cristianos confían en Dios en todo momento arrojando dificultades y agradeciendo favores. Esa fe les lleva a participar en las celebraciones religiosas que incluyen la petición de ayuda al Señor o a algunos de los santos. Como en este caso, san Antonio Abad, ¡protégelos!

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Trobada diocesana per preparar el Pelegrinatge Europeu de Joves a Santiago de Compostel·la

La Delegació de Pastoral de Lleida va organitzar, el passat 17 de desembre, la primera trobada de preparació de la PEJ22. Es tracta del Pelegrinatge Europeu de Joves (PEJ) que tindrà lloc a Santiago de Compostel·la del 3 al 7 d'agost de 2022. Un grup de joves de la diòcesi es van reunir a l'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església per conèixer els detalls del pelegrinatge.

La PEJ22 està convocada per l'Arxidiòcesi de Santiago de Compostel·la i organitzada per aquesta diòcesi conjuntament amb la Subcomissió de Joventut i Infància de la Conferència Episcopal Espanyola. Estava prevista per a agost de 2021, però a causa de la situació ocasionada per la Covid-19, s'ha estimat que el més prudent i segur, és ajornar-la a l'estiu de 2022. Durant aquests dies es viuran moments



extraordinaris amb catequesi, activitats lúdiques, concerts i moltes sorpreses més! D'aquesta manera la ciutat de Santiago de Compostel·la es convertirà en la Capital Europea dels Joves per uns dies.

Poden participar tots els joves que ho desitgin entre 15 i 35 anys a través dels seus grups de referència de Pastoral Juvenil (diòcesi, moviments, congregacions i instituts seculars d'àmbit nacional).

Editats els poemes del Certamen Marià 2021

L'Acadèmia Mariana ha publicat el llibre del Certamen Marià en honor a santa Maria, mare de l'Esperança. Degut a la persistència de la situació de pandèmia de la Covid-19, enguany s'ha celebrat com una trobada de poemes entorn a Maria per a lloar-la amb una corona de dotze poemes seleccionats entre les obres guardonades en edicions anteriors del certamen. L'acte va ser coordinat per Juan Luis Salinas i M.^a Esmeralda Oliva i es va emetre pel canal de Youtube del Bisbat, el dia 3 d'octubre de 2021.

El llibre presenta la selecció de poemes marians recitats, el discurs del mantenidor



del certamen, la Dra. Maria Teresa Areces, i les salutacions del director de l'Acadèmia Mariana, Dr. Joan Viñas, i Mons. Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida. També recull informació sobre l'Acadèmia Mariana i de la Verge Blanca de l'Acadèmia, patrona de Lleida.

La publicació coordinada per Juan Luis Salinas ha estat possible gràcies a la Diputació Provincial de Lleida, que ha sufragat aquesta edició realitzada a la seva impremta.

Podeu consultar-la a la web de l'Acadèmia Mariana (http://www.lleidaparticipa.cat/index_web.php?idwc=czoXNTOiYWNhZGVtaWFTYXpYw5hls).

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

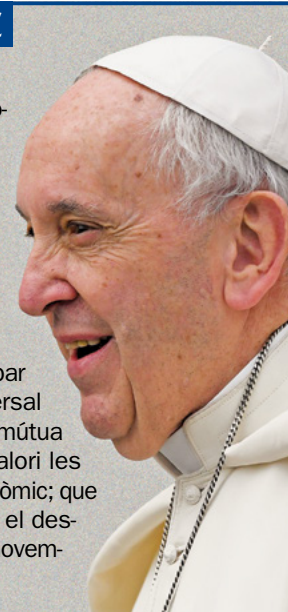


@Pontifex: «Formar part del Poble de Déu és un do, una responsabilitat: la responsabilitat de donar testimoni amb fets, i no sols amb paraules, de les meravelles de Déu que, si es coneixen, ajuden els homes a descobrir la seva existència i a acceptar la seva salvació» (5 de novembre).

@Pontifex: «El món necessita cristians que sàpiguen mostrar amb la seva vida la bellesa de l'Evangelio; que siguin teixidors de diàleg; que facin resplendir la vida fraterna; que difonguin el bon perfum de l'acolliment i de la solidaritat; que protegeixin i custodïin la vida» (8 de novembre).

@Pontifex: «Comprometem-nos a promoure junts una educació per a la fraternitat, perquè els brots d'odi que volen destruir-la no prevalguin. L'amenaça de l'antisemitisme, que encara serpenteja a Europa i en altres llocs, és una metxa que cal apagar» (9 de novembre).

@Pontifex: «És hora de desenvolupar una nova forma de solidaritat universal basada en la fraternitat, l'amor i la mútua comprensió; una solidaritat que valori les persones per sobre del benefici econòmic; que busqui noves maneres d'entendre el desenvolupament i el progrés» (11 de novembre).



La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat publica un llibre en record a Mn. Xavier Batiste

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida ha publicat un llibre en record a Mn. Xavier Batiste, que fou el consiliari de l'entitat des de l'any 1999 fins que va traspasar l'11 de setembre de 2019. Aquest llibre recull les intervencions que van tenir lloc el passat 9 de setembre en un acte celebrat a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana en homenatge seu. El bisbe Salvador va fer la presentació del llibre i destacà que «parlava a tothom posant al centre de la seva paraula, de la seva vida, Jesús, i transmetre la fe que per a ell era el més important del món».

El P. Joan Maria Mayol, monjo i director de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat, també va intervenir tot afirmant que «Mn. Batiste ha estimat i ha fet estimar l'Església, el País i la Mare de Déu». El llibre també re-



cull les paraules que va dedicar a Mn. Batiste, Josep Estruch, director de la Confraria de Montserrat de Lleida, qui va contextualitzar la figura de Mn. Xavier. I entre d'altres coses va destacar que «va ser un sacerdot que estimava la Moreneta amb desmesura i no perdia cap oportunitat per pujar a la Santa Muntanya».

Mn. Ramon Prat també va intervenir en aquest homenatge i es pot llegir

tota la seva intervenció en aquest llibre. Va destacar la rialla de Mn. Xavier i va fer una bona radiografia de la seva persona amb aquell to que ens té habituats i que és tan pedagògic i proper. Després va intervenir la Conxita Poza, animadora de comunitat de l'Arxiprestat Baix Segre i que tants anys havia acompanyat a Mn. Xavier. La seva intervenció va ser molt emotiva i vivencial i val la pena llegir-la sense presses. Finalment, Xavier Pelegrí, antic president de Vida Creixent, va posar el colofó final a l'homenatge i va parlar des del cor d'algunes de les vivències que van passar plegats tot destacant que «era un home bo». I amb aquestes paraules és com acaba aquest llibre que s'ha enviat a tots els confreres juntament amb el butlletí número 101 de *El Matí* com a detall per felicitar el Nadal.

REFLEXIONS

Transhumanisme i narcisisme

Narcís és l'arquetip simbòlic de la postmodernitat. S'enamora de si mateix en veure's reflectit en un estany i refusa l'amor que els altres li volen donar. La seva principal preocupació és la cura de si mateix.

És un ésser autocèntric que té com a objectiu sentir-se bé, agradar-se, fruit de la vida. Lluita feroçment contra l'envelliment i la decrepitud; no aspira a grans ideals, ni a transformar el món, però vol romandre permanentment bell. El seu anhel és fruit de l'eterna joventut, gaudir d'una bona salut i reproduir els arquetips de bellesa que imperen en la societat.

És fàcil entreveure punts de sintonia entre el transhumanisme i el narcisisme postmodern. La biotecnologia es converteix en la perfecta aliada per mantenir-se eternament jove i permanentment sa, per ser seductor encara que els anys passin i per combatre qualsevol símptoma de decrepitud.

En la mentalitat narcisista subsisteix una ascètica que no es pot qualificar, estrictament, de religiosa, perquè l'objectiu no és acostarse a Déu, ni purgar els pecats mundans, sinó romandre en el món, el màxim de temps possible, amb un aspecte jovial i sa. Això suposa un exercici físic periòdic i tota mena de sacrificis i de cures corporals. És una penitència laica que el ciutadà postmodern està disposat a practicar.

Amb tot, si entreveu que la tecnologia li pot estalviar els patiments i assolir el cobejat objectiu sense haver de suar, s'hi apuntarà veloçment.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

L'IREL acull dues lectures de tesines de màster que reflexionen sobre l'espiritualitat



Presentació de tesina de Meritxell Calderó Solé



Presentació de tesina de Montserrat Sánchez García

L'IREL (Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida) ha acollit els darrers mesos dues lectures de tesina de màster. El passat 16 de desembre Meritxell Calderó Solé va llegir la seva tesina amb el títol «Intel·ligèn-

cia espiritual: diàleg entre la raó, les emocions i l'esperit». Unes setmanes abans, Montserrat Sánchez García va llegir la seva tesina «El combat espiritual: camí de creixement personal» dirigida per Eduardo Sanz.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Sa 15,16-23 / Sl 49 / Mc 2,18-22]. Sant Antoni, abat (†356), d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Dimarts [1Sa 16,1-13 / Sl 88 / Mc 2,23-28]. □ **Tortosa:** Sant Ildefons, bisbe. ■ **Urgell:** Sant Jaume Hilari Barbal i Cosín, rel. i mr.; sant Volusià, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta Maria López Vicuña, vg.

19. ■ Dimecres [1Sa 17,32-33.37. 40-51 / Sl 143 / Mc 3,1-6]. Santa Agnès, vg. i mr.; sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gumersind, prev. i Servideu, monjo, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, card.; beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prevs., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

20. ■ Dijous [1Sa 18,6-9;19,1-7 / Sl 55 / Mc 3,7-12]. Sant Fabià, papa

(romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà i mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Divendres [He 10,32-36 / Sl 33 / Jo 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259); santa Agnès, vg. agustina, de Benigànim.

22. ■ Dissabte [2Sa 1,1-4,11-12. 17a.19.23-27 / Sl 79 / Mc 3,20-21]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña,

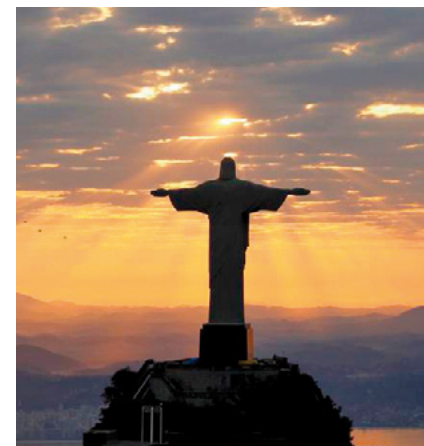
vg. salesiana; beat Guillem Josep Chaminate, prev. marianista; sant Vicenç Pollotti, prev. (família Mínims i Trinitaris).

23. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ne 8,1-4a. 5-6.8-10 / Sl 18 / 1Co 12,12-30 / Lc 1,1-4;4,14-21]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. ■ **Tortosa:** Sant Francesc Gil de Frederic i Sans, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indoxina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emericiana, vg. i mr.

Diumenge II de durant l'any (C)

COMENTARI

«El Senyor t'estimarà i tindrà marit la teva terra»



El miracle que tots coneixem com «el de les bodes de Canà» podria semblar a primera vista una mica estrany: es tracta que, al final de la boda, no falti vi als comensals! Podríem entendre la conversió en vi d'uns quants litres d'aigua i en un vi no massa bo: *els convidats ja han begut molt*. Però no és així: Jesús canvia en vi l'aigua d'unes sis piques, cada una amb una cabuda de quatre a sis galledes, és a dir en total són uns 600 litres de vi i a més de la millor qualitat: *has guardat fins ara el vi millor*. Com passa sempre en Joan, el miracle és un signe; es tracta d'una boda, manifestació de l'amor entre un home i una dona; el que es canvia en vi és l'aigua de les piques destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus; indica que ara aquesta purificació ja no és necessària perquè Jesús ens ofereix el vi que és el do de la salvació que ens porta, un do abundantíssim (d'aquí la gran quantitat de vi). Tot plegat ens parla de l'amor de l'espòs Crist per tots els homes als quals ofereix una salvació sense fi. Ja no calen pràctiques de purificació; cal creure en Crist. És la primera manifestació, el primer signe de qui és Jesús. I Maria hi és present com hi serà a la creu. Acompanya el seu Fill en els moments fonamentals de la salvació, sol·lícita pel bé de tots els homes. I Maria, símbol d'Israel, és també símbol de l'Església a la qual Crist el seu espòs ofereix la seva salvació plena.

Ara es fa realitat la primera lectura: *No et podran dir més l'Abandonada; no podran dir La-Desolada a la teva terra; a tu et diran Jo-me-l'estimo. Perquè el Senyor t'estimarà i tindrà marit la teva terra..., el teu Déu està content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia*: manifestació total de l'amor de Déu per tots nosaltres. I Pau a la segona lectura ens parla de la diversitat de dons que l'Esperit distribueix en l'Església: *Són diversos els miracles; són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim*. Tot és obra de l'amor de Déu manifestat en Crist, al servei de l'Església.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 62,1-5)

Per amor de Sió no vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé, i la seva salvació com una torxa encesa. Els altres pobles veuran el teu bé, tots els reis veuran la teva glòria i et donaran un nom nou que els llavis del Senyor designaran. Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor, i una diadema reial a les mans del teu Déu. No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La Desolada» a la teva terra: a tu et diran «Jo-me-l'estimo», i a la teva terra, «Té-marit», perquè el Senyor t'estimarà, i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.

▶ Salm responsorial (95)

R. *Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.*
Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor, arreu de la terra; / canteu al Senyor, beneïu el seu nom. R.
Anuncieu de dia en dia que ens ha salvat; / conteu a les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. R.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. R.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!» / Sentència amb raó les causes dels pobles. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,4-11)

Germans, els dons que rebem són dons diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda; un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats; un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe; un altre, el do de donar la salut als malalts; en virtut de l'únic Esperit, un altre, el do de fer miracles; un altre el do de profecia; un altre, el de distingir si un esperit és fals o autèntic; un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos; un altre, el do d'interpretar-los.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 2,1-11)

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats. Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi.» Jesús li respon: «Mare, per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora.» Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui.» Hi havia allí sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una d'elles tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques.» Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei.» Ells n'hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor.» Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 62,1-5)

Por amor a Sió no callaré, por amor de Jerusalén no descansaré, hasta que rompa la aurora de su justicia, y su salvación llamee como antorcha.

Los pueblos verán tu justicia, y los reyes tu gloria; te pondrán un nombre nuevo, pronunciado por la boca del Señor. Serás corona fúlgida en la mano del Señor y diadema real en la palma de tu Dios.

Ya no te llamarán «Abandonada», ni a tu tierra «Devastada»; a ti te llamarán «Mi predilecta», ya tu tierra «Desposada», porque el Señor te prefiriere a ti, y tu tierra tendrá un esposo. Como un joven se desposa con una doncella, así te desposan tus constructores. Como se regocija el marido con su esposa, se regocija tu Dios contigo.

▶ Salmo responsorial (95)

R. *Contad las maravillas del Señor a todas las naciones.*
Cantad al Señor un cántico nuevo, / cantad al Señor, toda la tierra; / cantad al Señor, bendecid su nombre. R.
Proclamad día tras día su victoria. / Contad a los pueblos su gloria, / sus maravillas a todas las naciones. R.

Familias de los pueblos, aclamad al Señor, / aclamad la gloria y el poder del Señor; / aclamad la gloria del nombre del Señor. R.

Prostraos ante el Señor en el atrio sagrado, / Tiembale en su presencia la tierra toda. / Decid a los pueblos: «El Señor es rey: / él gobierna a los pueblos rectamente». R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,4-11)

Hermanos: Hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Y así uno recibe del Espíritu el hablar con sabiduría; otro, el hablar con inteligencia, según el mismo Espíritu. Hay quien, por el mismo Espíritu, recibe el don de la fe; y otro, por el mismo Espíritu, don de curar. A este se le ha concedido hacer milagros; un aquel, profetizar. A otro, distinguir los buenos y malos espíritus. A uno, la diversidad de lenguas; a otro, el don de interpretarlas. El mismo y único Espíritu obra todo esto, repartiendo a cada uno en particular como él quiere.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 2,1-11)

En aquel tiempo, había una boda en Caná de Galilea, y la madre de Jesús estaba allí. Jesús y sus discípulos estaban también invitados a la boda. Faltó el vino, y la madre de Jesús le dice: «No tienen vino». Jesús le dice: «Mujer, ¿qué tengo yo que ver contigo? Todavía no ha llegado mi hora». Su madre dice a los sirvientes: «Haced lo que él os diga».

Había allí colocadas seis tinajas de piedra, para las purificaciones de los judíos, de unos cien litros cada una. Jesús les dice: «Llenad las tinajas de agua». Y las llenaron hasta arriba. Entonces les dice: «Sacad ahora y llevadlo al mayordomo». Ellos se lo llevaron. El mayordomo probó el agua convertida en vino sin saber de dónde venía (los sirvientes sí lo sabían, pues habían sacado el agua), y entonces llama al esposo y le dice: «Todo el mundo pone primero el vino bueno y, cuando ya están bebidos, el peor; tú, en cambio, has guardado el vino bueno hasta ahora».

Este fue el primero de los signos que Jesús realizó en Caná de Galilea; así manifestó su gloria y sus discípulos creyeron en él.